

Nieuwsbrief Thrianta- en Hulstlanderclub

2018

nr. 1

Bestuur

Voorzitter: Gerda Nijenhuis
voorzitter@thrianta-hulstlanderclub.nl
Tel. 06-22161482

Secretaris: Geert Jan Groenhof
secretaris@thrianta-hulstlanderclub.nl
Tel. 06-22799995

Penningmeester: Jenne Meijer
penningmeester@thrianta-hulstlanderclub.nl
Tel. 06-54787427

Bestuurslid: Gert van Schoonhoven
gert@thrianta-hulstlanderclub.nl
Tel. 06-20586879

Algemeen mailadres van de club:
info@thrianta-hulstlanderclub.nl

Website: www.thrianta-hulstlanderclub.nl
Facebook:
www.facebook.com/thrianta-hulstlanderclub

In deze uitgave

- Fokkersdag 1 juli 2017 door Ineke Bosch
- Onze rassen op de Noordshow door Jenne Meijer en Adri Hertogh
- Cor en Chantal de Bruin stellen zich voor
- Een terugblik op het afgelopen seizoen door Hannes van de Steeg
- Een goed begin van het fokseizoen door Heleen van der Velde
- Mijmeren in de zon door Gerd Nijenhuis
- Thrianta's in het buitenland door Edwin Broekhuizen
- Heleen van der Velde geeft raskennisles

Van de voorzitter

Terwijl ik dit voorwoord schrijf is het 6 mei en buiten is het 'het mooiste weer van de wereld'. Volop genieten van de zon en alles wat er om ons heen is. En vooral van de jonge aanwas. De eerste Hulstlanders zijn alweer van januari t/m maart en de eerste selectie- en tatoeëerronde is al gedaan.

De tweede ronde jongen liggen alweer in de hokken. Afgelopen week had ik een worp van zeven jongen. Poeh...ik bleef maar tellen. Gelukkig doen ze het alle zeven goed. En ook de komende maand zullen er nog wat nesten volgen.

De afgelopen week ben ik volop bezig geweest om de Thrianta te promoten. RTL nieuws toonde belangstelling i.v.m. Bevrijdingsdag en wilde komen filmen. Ik vond Heleen van der Velde bereid om wat te vertellen over de historie van de Thrianta en om haar dieren te showen voor de camera. Een prachtige PR gelegenheid, waarvan het resultaat door RTL nieuws online en op you tube geplaatst werd. Bijna waren we ook op tv, maar een vereiste van de redactie was dat één van de nakomelingen van de heer Andrea geïnterviewd zou worden. Dat kon helaas op de korte termijn waarop het bedacht werd niet meer bewerkstelligd worden. Het filmpje staat op onze website en op onze facebook pagina, met een toelichting op het ontstaan van de Thrianta. Het is te zien via de volgende link:

<https://www.youtube.com/watch?v=efJb9Xov4xU>

Verder wens ik iedereen veel plezier met het lezen van deze nieuwsbrief. Geniet er van!

Gerda

Dit verslag werd al eerder door keurmeester Ineke Bosch ingezonden, maar per abuis is vergeten om het in de vorige nieuwsbrief te plaatsen. Beter laat dan helemaal niet en daarom plaatsen we het alsnog in deze nieuwsbrief.

Kort verslag fokkersdag 2017

Zaterdag 23 september in dichte mist afgereisd naar Tiel om samen met mijn collega's Tonnie Oomen en Peter Oude Groothuis te gaan keuren op de fokkersdag van de Thrianta en Hulstlanderclub. Er waren 39 Thrianta's ingeschreven en 46 Hulstlanders van oud tot jong. Na de jaarvergadering, onder voorzitterschap van Gerda Nijenhuis, werd om 11 uur het startsein voor de keuring gegeven. Onderbroken door een goed verzorgde lunch was ca. 14.30 uur de keuring rond en alle dieren voorzien van een beoordeling.

Tijdens de nabespreking werd door Tonnie en Peter aangegeven dat er een aantal dieren gekeurd is die goed op weg zijn aan de gewenste standaardbeschrijving te voldoen. In totaal werd er 7x predikaat F95 tot F96,5 gegeven bij de Thrianta's en bij de Hulstlanders werd 9x een F95 tot F 95,5 genoteerd. Een aandachtspunt bij de Thrianta's blijft de dekkleur die soms echt te donker wordt en ook aandacht voor de oorstructuur die steviger moet. Ook de zachte pelsen van de Hulstlanders is een punt van aandacht.

Zelf mocht ik de C klasse Hulstlanders keuren en bij deze jonge dieren zijn de pelzen uiteraard nog lang niet klaar maar ook hier tonen sommige dieren een wat dunne pels (moet meer onderhaar) en ook zachte dek- en grannenharen (structuur steviger). Een enkel dier laat een wat vlak neusbeen zien, een wat wijde oor- inplanting en oortoppen die steviger mogen, wat het profiel ontsiert. Een leuke klasse

om te keuren met zeker een aantal diertjes die gezien de leeftijd al een Fraai type laten zien. Een compliment voor de fraaie witte lichaamskleur bij alle door mij gekeurde dieren. Met dank aan schrijver en aandrager voor de assistentie.

Bij de eindkeuring waren we het er alle drie unaniem over eens dat de Thrianta kooi 129 de absolute winnaar werd. Inmiddels had de Chinchilla enz. club, waarmee samen deze fokkersdag gehouden werd, ook haar mooiste dier bepaald; een prachtige Chinchilla. Aan Tonnie Oomen de taak om de dag-winnaar te kiezen. En ja, aan het oog van de meester ontsnapt weinig en Tonnie constateerde dat de Chinchilla een gebitsafwijking heeft en zo werd de Thrianta eveneens dag-winnaar. Heleen ook namens ons drieën proficiat!

Ineke Bosch C KM.

Verslag keuring Thrianta's Noordshow

In de weken voorafgaande aan de Noordshow kon je via de digitale weg keurig volgen hoe het stond met de aantal inschrijvingen van de ingeschreven rassen. Gestaaag groeide het aantal inschrijvingen, zo ook voor onze clubrassen. Ik stond in het vraagprogramma voor zowel de Thrianta's als de Hulstlanders. De eindstand was respectievelijk 84 Thrianta's en 39 Hulstlanders. Een simpele rekensom leerde dat er teveel dieren waren ingeschreven voor een keuring voor mij alleen. Uiteindelijk is de verdeling gemaakt dat ik

alle ingeschreven Thrianta's zou gaan keuren en collega Adri Hertogh de Hulstlanders. Dus zaten op de keurdag 84 Thrianta's geduldig in de kooien te wachten op de beoordeling, want een rondgang langs de kooien toonde al dat er geen enkele kooi leeg was. Dat betekende dus een meer dan volle keuring, maar met hulp van Gerda Nijenhuis (als schrijfster) en Henk Harte (aandrager) is uiteindelijk elk dier van een beoordeling voorzien.

De keuring begon met een achttal oude rammen. De mooiste ram was ingezonden door comb. Harders, met F95. Een prachtig voorbeeld van hoe een Thrianta qua type en bouw moet zijn. Deze ram liet het echter wat zitten in de pels en de kleur, waardoor een hoger predikaat helaas niet mogelijk was voor dit dier. Eén dier in deze klasse kreeg het predikaat O, omdat deze te zwaar was. Verder waren de dieren in deze klasse van een zeer goede kwaliteit. Daarna volgde een klasse van 3 oude voedsters. Wil Plasmeijer bracht twee oude voedsters naar Assen en kreeg voor beide dieren een F predikaat. Een prestatie om oude voedsters in een dergelijke conditie nog in de kooien te brengen! De andere oude voedster werd beloond met een ZG 93 en was W. Froma. Daarna volgde een grote klasse met jonge rammen. Een klasse met een hoge kwaliteit, waaronder 4 keer het predikaat F96,5. Deze dieren waren (in willekeurige volgorde) van: Wil Plasmeijer, combinatie Harders, Heleen van der Velde en Jan Jaap Eikelboom. De jonge ram van Heleen van der Velde werd uiteindelijk de mooiste jonge Thriantaram op de Noordshow. Qua kleur weliswaar ietsje donker, maar van de jonge rammen de beste in type en

bouw en vooral qua pels. Voor beide onderdelen kreeg dit dier dan ook 19 punten. De tweede plaats was in deze klasse voor de jonge ram van Jan Jaap Eikelboom, derde werd een jonge ram van Wil Plasmeijer en vierde de jonge ram van combinatie Harders. Verder nog meerdere F-predikaten in deze klasse voor: Willem van de Ruit, Wil Plasmeijer, F. Nijmeijer, F. Dijkstra, L. Seijner, Edwin Broekhuizen, Jan Jaap Eikelboom, Heleen van der Velde, E. Schonewile en T. Vollenbroek. Ook in de jonge voedsterklasse was de kwaliteit erg hoog. Wederom 4x F96,5. Deze dieren waren van: Jan Jaap Eikelboom, Heleen van der Velde, Wil Plasmeijer en Willem van de Ruit. In deze klasse was de eerste plaats voor een schitterende jonge voedster van Jan Jaap Eikelboom, gevolgd door een jonge voedster van Heleen, op de derde plaats een jonge voedster van Wil Plasmeijer, gevolgd door een jonge voedster van

Willem van de Ruit. De beste jonge ram en de beste jonge voedster zijn uiteindelijk tegen elkaar gekomen aan het eind van mijn keuring, waarbij mijn keuze viel op de jonge voedster als beste dier van mijn keuring. De jonge voedster had een mooiere kleur dan de jonge ram, waardoor de jonge voedster de mooiste Thrianta van het geheel werd. Bij de jonge voedsters verder nog F-predikaten voor: Willem van de Ruit, Wil Plasmeijer, F. Dijkstra en Heleen van der Velde.

Ik zal per positie hieronder beschrijven wat ik zoal ben tegen gekomen.

1. Gewicht. Over het algemeen zaten de mooiste dieren keurig op 2,5 of 2,6 kilogram, wat een mooi gewicht is voor een Thrianta. Eén oude ram was te zwaar (bijna 2,9 kilogram) en die heeft dan ook helaas het predikaat O gekregen.

2. Type, bouw en stelling. Hier toch veel onderlinge verschillen. Een aantal dieren die op dit onderdeel toch 19 punten wisten te scoren (dit waren over het algemeen ook de dieren die F96,5 hebben gescoord). Maar toch veel opmerkingen moeten maken over de lengte van de dieren (we willen geen lange dieren) en vooral ook de achterhanden die veel aandacht blijven vragen. Veel opmerkingen over de achterhand die soepeler of gevulder kan en een aantal dieren die ook vlak in de dijen waren. Fokkers let hier op! Ook de lengte van de benen is een punt van aandacht. Bij een aantal dieren heb ik een opmerking gemaakt dat de voorbenen wat lang zijn. En ook heb ik vaak de opmerking 'voorbenen steviger' op de kaart laten zetten door Gerda. Er zijn toch redelijk veel dieren die de nijging hebben om door de voorbenen te zakken. Dit heeft ook invloed op de stelling! Een dier dat door de voorbenen zakt, laat mijns inziens nooit de goede stelling zien. Hier verlies je in de beoordeling dan ook punten mee.

3. Pels en pelsconditie. De meeste opmerkingen op dit punt hadden betrekking op de dichtheid van de pels, die vaak voller/dichter kan. De mooiste jonge ram en mooiste jonge voedster waren bijvoorbeeld voorbeelden van dieren met mooie, dichte pelzen. Zo willen we de pelzen graag zien! Normaal van lengte, dicht ingeplant en rijk aan onderhaar. Natuurlijk ook op dit punt enige opmerkingen over de pelsconditie. Het kwakkelende weer is niet van positieve invloed op de pelsconditie.

4. Kop en oren. Over het algemeen hadden de Thrianta's hele mooie ronde koppen. Bij een enkel dier kon de kop wat meer ontwikkeld. De oorlengte gaf over het algemeen weinig problemen. De meeste dieren hadden een oorlengte van ca. 9 centimeter. We moeten wel scherp blijven op de oorstructuur. Hier heb ik dan ook veel opmerkingen over gemaakt. Vaak kan de structuur in de oortoppen steviger.

5. Dek- en buikkleur. Wellicht het moeilijkste punt van onze mooie Thrianta. Een intensief oranjerode dekkleur, die ook nog eens regelmatig moet zijn. Op dit punt toch een aantal dieren die wat aan de rode kant waren en zelf ticking op oorranden en achterhand lieten zien. Dit willen we liever niet zien op onze Thrianta's. Zoals eerder gememoreerd was ook de winnende jonge ram weliswaar iets donkerder dan we graag zouden willen zien, maar deze

was wel heel mooi regelmatig. Bij een aantal dieren heb ik toch op kaart laten zetten 'dekkleur geschift'. Eén dier heb ik er hierom zelfs uitgegooid, een jonge voedster in dit geval. Deze was echt te geschift van dekkleur. Bij een enkel dier nog een opmerking gemaakt over de nagelkleur, die sterker/intensiever kon. Opvallend was dat, ik denk, bij alle dieren F oogkleur op de kaart heeft gestaan. Een ander dier kreeg op deze positie een O, vanwege een forse witte pluis.

6. Grond- en Tussenkleur. Hier weinig schokkende dingen geconstateerd. Hooguit bij een paar dieren dat de grond- en tussenkleur intensiever kan. Hoe verder de tussenkleur doorloopt naar de basis hoe beter het is.

7. Lichaamsconditie en verzorging. Hier toch een aantal dieren die een opmerking kregen op dit punt. Hetzij vanwege lange nagels, hetzij vanwege de conditie die steviger kon. Dit is jammer, want deze 5 punten op deze positie kan de fokker zelf makkelijk verdienen.

Ik kijk in ieder geval terug op een hele mooie, maar toch volle keuring. Ik heb een aantal echte hele mooie dieren voorbij zien komen, met als uitschieter dus uiteindelijk de jonge voedster van Jan Jaap Eikelboom. Nogmaals dank aan Gerda Nijenhuis en Henk Harte voor de prettige manier van samenwerken tijdens de keuring.

Jenne Meijer

Hulstlanders aanwezig tijdens de Noordshow 2018

Wegens privéomstandigheden zou ik tijdens de Noordshow niet keuren, zo besloot ik in zomer 2017. Inmiddels verblijf ik qua gezondheid en privé weer in rustig vaarwater, voel mij goed en geniet van ons goede leven. December 2017 benaderde secretaris Groenhof (bijnaam de duizendpoot) mij met de vraag alsnog te keuren tijdens onze Noordshow. Ik zou de Hulstlanders en de Lotharingerdwerg keuren. Het juiste antwoord geven op genoemde vraag was voor mij niet moeilijk. Yes! Ik kan u vertellen dat ik heb

genoten! Zes jaar geleden keurde ik de Hulstlanders tijdens de Championshow te Nieuwegein. Mijn complimenten aan de fokkers en speciaalclub! Onze Hulstlanders zijn er in de breedte enorm op vooruit gegaan. Fokkers en speciaalclub chapeau!

De cijfers: ingeschreven twee oude rammen, één oude voedster, zeventien jonge rammen en negentien jonge voedsters. De eerste klap was een daalder waard 😊 De oude ram van Gerda Nijenhuis noem ik een topdier. Deze oude heer werd tevens beste Hulstlander op één na. Pels conditie liet nog iets te wensen over maar verder een fraai type dier voorzien van een fraaie lichaamsbouw. Mees Brasser showde een oude voedster, dit dier mocht er ook nog zijn. Show ze maar eens, de oude voedster was vrij van wam en werd fraai vorgebracht!

De jonge rammen waren gemiddeld gezien van prima van kwaliteit. Zesmaal F en een aantal dikke ZG-beoordelingen zegt veel. Enkele jonge rammen scoorde negentien punten voor positie twee, type, bouw, benen en stelling. Zes jaar geleden kwam ik bij de Hulstlanders niet verder dan een enkele maal achttien en een halve punt. Enkele dieren toonden een iets zwak beenwerk. Het betrof hier met name iets zwak in voorvoeten. De dieren staan dan niet mooi recht op de voorbenen tijdens het in stelling brengen. Ook toonden enkele dieren een iets lang beenwerk meestal gekoppeld aan een iets lang type. De pels conditie hield enkele dieren net van het predicaat F af.

De structuur kan over het algemeen nog iets steviger en de dichtheid nog iets voller. Echter in vergelijking tot enkele jaren geleden maakt het ras betreffende de pels grote sprongen voorwaarts! Kale hakjes en - tenen en voorbenen blijft een aandachtspunt. Kopvorm en oorstructuur is verbeterd, we zagen mooie volle koppen en mooie openstaande oren, stevig van structuur en fraai van dracht! Oorlengte geeft geen problemen. Mieren over een millimeter is mijns inziens geneuzel. De oorlengte dient fraai in harmonie met het lichaam te zijn, daar gaat het om! De beste jonge rammen werden tentoongesteld door C. van Dijk, G. van Schoonhoven, A.J. van Hintum, M. Brasser, en M van Asperen.

De jonge voedsters waren van zeer goede kwaliteit. Jammer dat veel dieren qua pels nog lang niet klaar waren. Enkele dieren iets lang van type. Achterhanden waren over het algemeen van prima kwaliteit. Kopvorm en volume over het algemeen zeer goed. De oorstructuur kon bij enkele dieren iets steviger.

Uitschieters van G. Nijenhuis en M. van Asperen. Van Asperen showde de mooiste Hulstlander en behaalde F 96.5. Dit dier deed tijdens de H.E.P. voor groep vijf goed mee! Van harte gefeliciteerd! Complimenten voor het fraaie voorbrengen van de dieren. Witte dieren fraai helder voorbrengen is fokkerskunst, dit feit wordt vaak onderschat.

Samengevat: ons mooie ras de Hulstlander, voorzien van blond haar en blauwe ogen 😊 doet het goed! Het ras is in handen van bewaarde fokkers en een enthousiaste speciaalclub. Deze fokkers zijn in mijn ogen echte doorzetters. Een Hulstlander fok je niet om met regelmaat een show te winnen, het ras vraagt om een optimale verzorging en doorzettingsvermogen.

Uiteraard is er nog werk aan de winkel, echter in vergelijking tot enkele jaren geleden gaar het erg goed. Fokkers, speciaalclub, ga zo door!

Hartelijke groet,

Adri Hertogh, B-keurmeester raskonijnen.

Ingekooide Hulstlanders op de Noordshow

De eindkeuring, groep wit, 3de van links Hulstlander

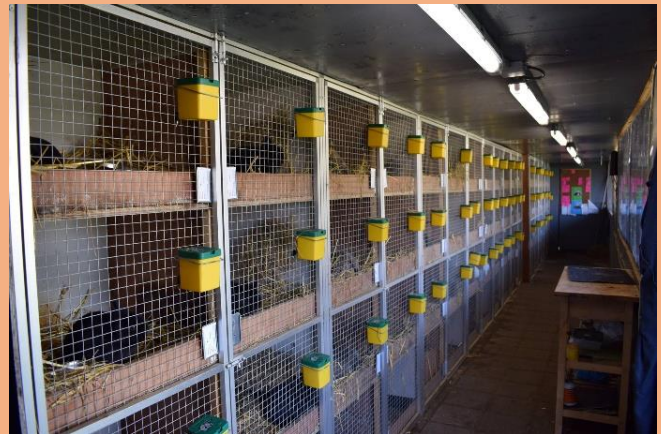
Cor en Chantal stellen zich aan u voor

Er is gevraagd of wij ons wilden voorstellen in de nieuwsbrief en dat zullen we dan maar eens doen.

Ik ben Chantal van Dijk en mijn vriend is Cor de Bruin. Cor is als kleine jongen al begonnen met fokken en via hem ben ik ook bekend geraakt met het fokken van konijnen. Destijds ben ik begonnen met Hollanders en Cor had zwarte, konijn grijze en ijzergrauwe kleurdwergen. Helaas had ik deze Hollanders maar enkele maanden. Ik was nog niet bekend geweest met showen en door omstandigheden en gebrek aan ruimte moesten we toen de hobby opgeven. Nadat we verhuisd waren en weer ruimte hadden om de hobby op te pakken hebben we een nieuwe stal gebouwd.

Cor is weer begonnen met zwarte kleurdwergen. Ik kocht mijn eerste serieuze dieren op de Championshow 2015. Toen we in 2016 op de Championshow liepen kwamen wij bij de Hulstlanders en we vonden ze allebei gelijk prachtig. Sindsdien hebben we naast kleurdwergen, blauwoogpolen en Hollanders ook Hulstlanders.

De kleurdwergen en blauwoog polen

Cor fokt met zijn zwarte kleurdwergen met 6 voedsters en 2 rammen. Hij begint rond maart met het fokken van deze dieren. Als de diertjes 4 weken zijn vindt er een selectie plaats op type en bouw. Wanneer de jongen ouder zijn wordt er nog eens geselecteerd op pelzen, kleur, en oorlengte. Zijn blauwoog polen hebben op dit moment de meeste prioriteit, hij fokt hij met 12 voedsters en 6 rammen. Het zijn 3 aparte lijnen en vaak wordt er wat ingekruist. Zo heeft hij een Oostenrijkse ram en een Duitse ram. De jongen daarvan worden ingezet om de Nederlandse dieren te verbeteren. Met zijn blauwoog polen begint de fok wat eerder. Zo rond februari verwachten we de eerste jongen en

hier wordt wat strenger geselecteerd op type en bouw. De fok wordt heel goed bijgehouden zo houdt Cor in een agenda bij wanneer de voedster gedekt is, wanneer er jongen worden geboren en hoe de jongen zich ontwikkelen. Deze informatie is van onschatbare waarde. Ook wordt er een stamboom bij gehouden in een 'Zuchtbuch'. Daarin staat ook de informatie die neergezet wordt in de agenda.

De Hollanders

Ik fok met de Hollanders met 12 tot 15 voedsters. Dit jaar zijn het er 15 en 4 rammen. Mijn rammen zijn vol Nederlands en ik heb zo'n 8 Duitse voedsters in de stal wonen. De Duitse dieren hebben mijn Hollanders veel goed gedaan zoals pelsen, achterhand en oorstructuur. Natuurlijk zijn er ook nadelen aan de diertjes. Ze zijn niet zo tekening vast en er moet streng geselecteerd worden op type en oorlengte. Ik heb rond de kerst mijn eerste jongen liggen en dat is altijd spannend. Als een Hollander geboren wordt kun je namelijk direct zien of het diertje de juiste tekening bezit en dit maakt een Hollander zo leuk! In ieder geval goed getekend of niet het groeit bij ons allemaal op. Rond 6 weken worden de niet goed getekende dieren verkocht via Marktplaats en soms gaan ze naar de handel. De goed getekende dieren en dieren met een lichte tekening fout worden geselecteerd op type en bouw. De rest mag uitgroeien. Ik ben voor mijn rammen strenger dan voor mijn voedsters. Zo mag een voedster best een fout bevatten die 1 van mijn 4 fokrammen niet heeft. Ik fok zo gemiddeld 200 jongen waarvan ik er ongeveer 20 laat uitgroeien en uiteindelijk 11 blijven voor de tentoonstellingen, andere fokkers of voor mijn eigen fok. Verder probeer ik de konijnrijze Hollander te fokken en dit staat dan ook in de kinderschoenen. Omdat de dieren gefokt worden uit zwart x wildkleur is vaak de dekkleur wat hard. Hiervoor heb ik nu een bruingrijze voedster ingezet. De tweede generatie geeft al wat lichtere dekkleur aan, maar toch blijft bij mij bouw en type voorop waardoor ik een te harde dekkleur voor dit ras niet hinderlijk vind. Ook ik noteer alle nakomelingen, kleuren en hoeveel er in welk nestje zit. Ook de fouten worden bijgehouden en ingeschreven. Anders dan Cor gebruik ik ook een prikbord met notitie blaadjes waarbij alle oor nummers op hangen met data van dekkingen en worpen. Ook heb ik een groot schrift waarin ik dus bijhoudt hoeveel goede dieren er in een nestje zaten en welke fouten de konijnen bevatten. Zo ik zou nog wel 2 pagina's over Hollanders kunnen schrijven maar nu word het ook echt tijd om ons gezamenlijke ras de bespreken, want het is immers een artikel voor de Hulstlanderclub.

De Hulstlanders

De Hulstlanders zijn onze gezamenlijke kindjes. Zoals al eerder aangegeven hebben wij onze eerste dieren gekocht op de Championshow 2016. We fokken met de Hulstlanders met 5 voedsters en 1 a 2 rammen. De oudere ram die we hadden heeft helaas het leven gegeven. De Hulstlanders worden geselecteerd als ze 4 weken zijn. Voornamelijk wordt er dan alleen nog gekeken naar type en bouw. Na verloop van tijd vallen er nog een paar af vanwege de pelsen. De eerste jongen worden in maart verwacht. Daarnaast vinden we het belangrijk

dat de dieren zichzelf een klein beetje kunnen schoon houden. Dat scheelt een hoop ergernis voordat ze naar de show moeten. De meeste dieren zijn gelukkig schoon op zichzelf, maar er zitten een paar doerakken tussen. Voor de jonge Hulstlanders gebruiken wij hennepvezel in de kooien, een flinke laag rond de 15-20cm hoog. De oudere dieren zitten gewoon op zaagsel en stro. Ze hebben onbeperkt hooi tot hun beschikking d.m.v. een hooiruif.

Voordat ze naar de show gaan worden ze dagelijks gekamd dit gebeurt al 2 weken voor die tijd. Daarnaast worden in het showseizoen hun hokken 3 tot 4 maal per week uitgemest. De andere konijnen vaste prik 1 maal per week, tenzij ze jongen hebben dan 2 maal per week. 1 week voor de show worden ze, als ze gele aanslag hebben, 1 keer in de volle yoghurt gezet. Helpt dat niet, dan krijgen ze nog een wasbeurt met silver care shampoo. Ik wikkel ze dan in een handdoek en dan was ik de gele poten. Ze mogen dan gezellig in huis opdrogen.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die dieren aan ons beschikbaar heeft gesteld. Ook de inzet van de speciaal club. Wij voelden ons gelijk welkom.

Groetjes,

Cor en Chantal

NB. Inmiddels zijn Cor en Chantal gestopt met het fokken van Hollanders en richten ze al hun aandacht op Hulstlanders, kleurdwergen en Polen.

Een terugblik op het afgelopen seizoen

Van mijn kant even een kort berichtje over mijn ervaringen van het afgelopen tentoonstellings-seizoen.

Ik heb op menige show afgelopen seizoen de Thrianta's gekeurd. Wat mij opviel was dat de kleur over het algemeen wat aan de rode kant was bij veel dieren, ook de pelsen waren wat aan de lange kant en wat slap. Dit zijn toch wel een paar aandachtspunten voor de fokkerij.

Type en bouw was vrij goed wat ik zoal aantrof, natuurlijk zijn er altijd wel kleine details die opmerkingen op de kaart geven.

Dan de Hulstlanders. Ja wel wat minder tegen gekomen, maar de kwaliteit was goed. Met name de pelsen die vooruitgaan. Wel is het zo dat er altijd dieren zijn waarvan de pels beter kan, maar als wij een aantal jaren terugkijken dan zijn er goede stappen voorwaarts gemaakt wat de pelsen betreft. Ook hier is het dat type en bouw de aandacht blijven vragen, want goed kan altijd beter. Maar ik denk dat wij op dit moment wel tevreden mogen zijn wat de vooruitgang aangaat bij de Hulstlander. Hieronder een paar aandachtspunten voor de beide rassen.

Thrianta:

Let op dat type gedrongen blijft en de bouw breed in voor en achterhand, dit blijft altijd de aandacht vragen.

De pelsen proberen kort te houden van lengte en probeer de structuur wat fijn te houden, dat komt de kleur ten goede.

Dan de kleur, zeker aandacht voor meer de oranje/rode kleur. Ik heb al meer geschreven dat oranje voorop staat, dus deze kleur moet de overhand hebben. Let ook op dat de broek en onderzijde start goed gekleurd blijven. Dat kan ook als het dier een wat minder rode kleur heeft. Ik weet het is moeilijk om de juiste kleur te fokken en te beoordelen, maar toch het oranje siert de Thrianta, dat zal iedereen met mij eens zijn.

Hulstlander:

Probeer type en bouw zeker vast te houden, want gedrongen met een brede voorhand en een fraai afgeronde achterhand, dat is wat de Hulstlander moet hebben. Natuurlijk behoren daar korte benen en een brede goed ontwikkelde kop bij, maar als men het juiste type heeft, zit daar meest ook wel een fraaie brede kop op.

De pelsen die moeten nog wel wat beter, zorg dat deze niet te lang worden. En wat zeker belangrijk is, dat de pels stevig is van structuur, dus niet grof, maar stevig. Wanneer je er met de hand doorgaat van achter naar voren toe, dan moet de pels stevig aanvoelen en enigszins weerstand bieden. Pelsen die wat aan de slappe kant zijn, gaan meestal gepaard met pelsen die wat lang zijn. Zorg ook dat er voldoende onderhaar aanwezig is want dat heeft men echt nodig voor een goede pels.

Tot slot

Misschien is er op de komende clubdag wat ruimte om hier samen nog eens goed naar te kijken, zowel de kleur van de Thrianta als ook de pelsen van de Hulstlander.

Ik heb de beide rassen met veel plezier gekeurd op de diverse shows, ook shows waar best aardig wat Thrianta's zaten zoals o.a. op de Hanzeshow in Kampen. Iedereen een goed fokseizoen toegewenst, met veel mooie dieren.

Hannes van de Steeg

Het begin van het fokseizoen bij Heleen van der Velde

Soms heb je wel eens een voedster die maar één levend jong werpt. Toch fijn dat er een Rex was met zes jongen waarvan ik er twee overgeplaatst heb.

Met die kou tijdens de winterweken redden ze het zeker niet in hun eentje!

De foto's hierboven zijn van hetzelfde dier. Op deze foto's vijf weken oud. Bijzonder in mijn nopjes. Het

jong komt uit mijn oude voedster die nog direct uit een voedster van Ben de Bruijn komt. De dame is inmiddels vijf jaar maar zorgt nog uitmuntend voor haar kroost. De vader is een broer van de eerste ram van de Noordshow. Dat is een half Duits dier dus deze jongen zijn kwart Duits.

Op deze foto is het jong twee en halve maand oud. De rug en schouder breedte is echt uitmuntend. Daarnaast selecteer ik ook altijd streng op de benen en dat is bij deze dieren ook wel dik in orde! De kleur geeft op de foto's een vertekend beeld doordat de foto's in de schuur en s avonds gemaakt zijn.

Mijmeren in de zon

De natuurkracht kun je voelen. En je kunt het zien. Wanneer de klok ieder voorjaar weer een uur vooruit gaat, wordt het langer licht. De terugkeer van het licht brengt de natuur weer tot leven. Nog even en alles zit weer vol in het blad.

Elk jaar maken we het weer mee. En elk jaar wekt al dat moois mijn verbazing. De kracht van de natuur is aanstekelijk. Voor mij is het terugdenken aan het donker van de winter en vooruitkijken naar het licht van de lente.

En ieder voorjaar sta ik dan even met mijn rug tegen de konijnenstal. Hoofd achterover, de ogen dicht. De warmte van de eerste zonnestrallen op mijn gezicht. In vrijheid de zonnewarmte op je gezicht voelen. Wat wil een mens nog meer.

Elk jaar rond het begin van de lentetijd is er dan zo'n moment dat ik op die plek bij de konijnenstal sta. In stilte in de zon, vaak net even te fris om al te gaan zitten. Maar de zon is al warm en mijn gedachten dwalen af.

Met mijn ogen dicht denk ik aan vroeger. Ik was een klein meisje en thuis hielden we konijnen, cavia's, hamsters, wandelende takken en we hadden een hond. Mijn vader die thuis kwam van zijn volkstuin. Emmers vol met eigen verbouwde groenten. En uiteraard waren het loof van de wortels, de geteelde knollen en emmers vol met geplukt gras en melkdistels voor de konijnen. Melkdistels want die waren volgens Pa goed voor de zogende voedsters. Grote ruiven vol kregen ze er van.

Ik doe mijn ogen open en ik zie de kringetjes die het zonlicht door mijn dichte oogleden heeft gebracht. Knipperend doe ik mijn ogen weer dicht en mijmer verder.

Die keer dat we met Pa naar zijn volkstuin langs de spoorlijn gingen en een paar jonge wilde konijntjes zagen zitten. We namen ze mee in het dashbordkastje van de VW Kever. Thuis bleken het inderdaad 'wilde' konijnen te zijn. Van die konijngrijzen die door het hele hok vlogen. Later hebben we ze maar weer uitgezet.

Ik grinnik en doe mijn ogen weer open. Mooie herinneringen aan 'toen en daar'. Nog heel even gun ik mij nog zo'n moment. Ik denk aan de ontsnapte hamsters. Mijn moeder was niet happy. Ze waren in de woonkamer onder de kast gekropen en hadden daar, zo bleek later, een gedeelte van de vloerbedekking weggevreten. De hamsters werden wel weer gevangen, maar die kast heeft daar toen nog heel lang op die plek gestaan...

Ik doe nog een keer de ogen dicht. Kijken waar ik nu terechtkom. Wandelende takken die toch echt in mijn aquarium op mijn slaapkamer zaten, maar ineens spoorloos waren. 's Avonds in bed zag ik er eentje lopen over het behang. Die mocht maar kort van zijn vrijheid genieten. Maar een aantal zijn altijd spoorloos gebleven. Waar zouden die naar toe gewandeld zijn?

En nog even denk ik aan een paar jaar geleden. Mijn vader leefde toen nog en had nog steeds een volkstuin. Speciaal voor de konijnen verbouwde hij peterselie en selderij. Want dat was goed voor de konijnen. Emmers vol zijn er vanuit Drenthe naar Zuid-Holland gegaan. Stapelgek waren de konijnen er op. Mooie herinneringen.

Ach, dat was allemaal vroeger. Maar vroeger lijkt weer een heel klein beetje op nu. Door terug te denken, kom je er achter hoe het nu is. Op een mindfulness cursus leerde ik ooit eens over 'toen en daar' en het 'hier en nu' en hoe je de rust weer kunt vinden. Maar ach, hier

in de polder wordt je ook heel rustig zonder cursus... gewoon ogen dicht, rug tegen de konijnenstal en de zon op je gezicht. Onthaasten op een simpele manier, bij ondergaande zon of stil op een bankje voor de konijnenhokken. Gewoon doen. Stil genieten over vroeger en over nu.

De konijnen zijn er nog steeds. En zomers pluk ik af en toe nog steeds melkdistels voor ze. Zo deden we het toen, en zo doe ik het nu nog.

Gerda Nijenhuis

Thrianta's in het buitenland

Op 20 en 21 januari 2018 heeft de belangrijkste show van Engeland, de Bradford Premier Small Animal Show, weer plaatsgevonden. Het aantal Thrianta's viel mogelijk wat tegen (12 in totaal), maar de kwaliteit was top. Fraaiste Thrianta (BOB, Best of Breed) werd een jonge ram van Bernard Wrigley (Greywill Stud).

de Engelse keuring

de PR stand

fraaiste Thrianta (BOB)

Meer informatie over de Thrianta in Engeland vindt u op de website van Thrianta UK (<http://thrianta-uk.thrianta.eu>).

In Amerika is de Thrianta echt booming. Het aantal fokkers, zeker ook bij de jeugd, neemt nog steeds toe. Op 24 en 25 maart 2018 vond de "Thrianta Nationals 2018" plaats in Bloomington, Illinois. Hier kwamen de beste Thrianta's vanuit de gehele Verenigde Staten bijeen. Voor de hoofdshow waren 160 Thrianta's ingezonden, voor de jeugdshow 60 dieren. In de hoofdshow werd de fraaiste Thrianta (BOB) een oude ram van Danny Long en bij de jeugd een oude voedster van Grace Betz.

heerlijke taart

overzicht kooien

mooie prijzen

Glen Carr aan het keuren

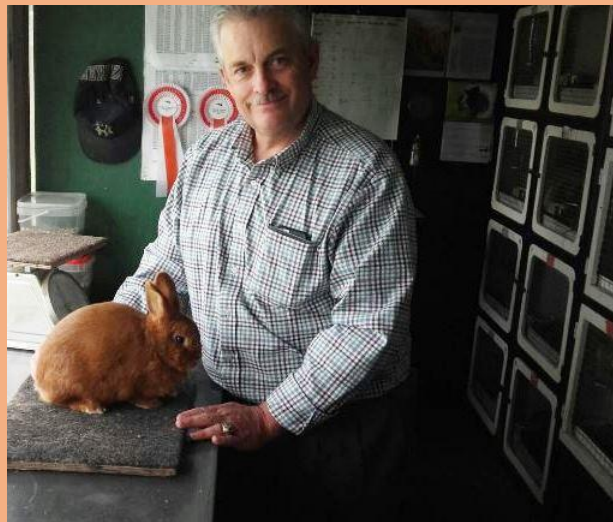
Grace en Danny

Wat opvalt is dat de kleur van de Thrianta's in de VS wel erg rood is, zeg maar te rood. De oorzaak hiervan is enerzijds dat in Amerika de kleur van de Thrianta eigenlijk (nog) niet bestaat. Men kent daar geen oranje, maar uitsluitend rood ('red'). Anderzijds dat Glen Carr, een senior keurmeester en man met heel erg veel aanzien, helaas een te rode/donkere kleur op Thrianta's promoot. Dit heeft ertoe geleid dat in de Amerikaanse standaard als gewenste kleur "fiery red" (= vuurrood) staat. Jammer maar men respecteert de kleur oranje, de kleur waar onze Thrianta historisch mee verbonden is, onvoldoende.

Gelukkig hebben we Jeff Hardin, een enthousiaste senior keurmeester, zeer gerenommeerde fokker en mogelijk binnenkort de Vicepresident van de ARBA (Amerikaanse Konijnen Bond). Hij heeft ons toegezegd zich in te zetten voor de Thrianta in de VS, maar dan wel in de juiste kleur (intens oranje) en met het juiste type. Jeff komt regelmatig naar Nederland, bezoekt dan fokkers en shows en is dus volledig op de hoogte van onze Thrianta. Jeff coacht waar mogelijk beginnende Thrianta fokkers en helpt hen eventueel met het vinden van goede dieren. Zo heeft Jeff in 2017 nog dieren van Wil gekocht voor Grace Betz. Grace is nu een uiterst gemotiveerd en succesvol jeugd Thrianta fokster.

Grace Betz en Jeff

Jeff bij Wil Plasmeijer in de stal

Meer informatie over de Thrianta in de VS vindt u op de website van de ATRBA (<http://www.atrba.net>).

Op zaterdag 19 mei 2018 viert een grote konijnenclub in de omgeving van Parijs (Lapin Club Francilien) haar 20 jarig jubileum. Ik ben daar uitgenodigd om een presentatie te geven over de Thrianta. Wie weet dat onze Thrianta ooit ook in Frankrijk voet aan de grond krijgt. Dat zou geweldig zijn.

Edwin Broekhuizen

Raskennisles voor MBO studenten dierhouderij.

Zoals sommige van jullie wel weten geef ik al een aantal jaren les op het Edudelta College in Barendrecht. Ikzelf geef allerlei praktijk gerichte vakken in het groene VMBO onderwijs. Op het Edudelta College kun je ook een MBO diploma dierhouderij behalen. Een van de lesonderwerpen in het eerste leerjaar is raskennis. De studenten dienen van allerlei diersoorten raskennis op te doen. Zo ook over konijnenrassen. Mijn MBO collega's nodigen mij ieder jaar uit voor een of meerdere lessen over konijnenrassen. Zo ook dit jaar.

Dit jaar bestond de groep eerstejaars studenten uit nieuwsgierige en leergierige studenten, dit wil per jaar erg verschillen. Samen met mijn collega hebben we een carrousel van drie opdrachten bedacht voor de eerste les.

In de eerste opdracht gaan de leerlingen aan de slag met een rassendomino. Tijdens de rassen domino moeten de studenten aan de had van een plaatje het juiste konijnenras weten te benoemen. Door het aanleggen van de juiste rasnamen bij de plaatjes komen ze tot een compleet dominospel. Hierin is het altijd erg leuk om te zien dat de verschillende groepjes allemaal het snelst willen zijn.

Bij opdracht twee zijn de studenten aan de slag gegaan met een aantal levende konijnen. Voor deze opdracht had ik een Duitse hangoor (konijngrijs), een klein chinchilla en een rex (castor) meegenomen. De studenten zijn met de standaard aan de slag gegaan om zo te controleren of de oorlengte en het gewicht van volwassen raskonijnen overeenkomen met de standardeisen.

Bij opdracht drie hebben de studenten drie Thrianta's met elkaar vergeleken onder leiding van mij. De studenten moeten altijd eerst erg wennen aan de manier waarop hobbyfokkers naar hun dieren kijken. Aan het begin van de opdracht gaat het bij de studenten vooral om basis principes zoals het karakter, het geslacht en de gezondheid. Tijdens het gesprek probeer ik de studenten bewust te maken van andere belangrijke zaken zoals: type en bouw, stelling, pelsstructuur, kopvorm en oordracht en de kleur. Maar dan ook vooral de verschillen hierin en ook in tussen- en grondkleur. Halverwege de opdracht gaan veel studenten anders naar de drie Thrianta's op tafel kijken en al snel weten ze volgens de standardeisen de beste eruit te halen. Sommige studenten doen in deze korte opdracht nog een stapje verder en weten te vertellen dat als je echt een goede Thrianta wilt hebben je het type en bouw van het ene dier moet combineren met de pels van de tweede en de kleur van de derde. In mijn ogen zouden dit fokkers voor de toekomst kunnen zijn!!!

Ook deze studenten komen met diepgaande vragen over de wildkleur, welke wij altijd konijngrijs noemen, aangezien de wildfactor bij vele erkende kleuren aanwezig is. Een van de studenten merkt op dat een castor rex en een klein chinchilla dan ook wildfactor meedragen. Gezien de tijd van de les opraakt spreken we af dat ik de week erop nog het een en ander komt vertellen over kleuren en dat zij dan de laatste vragen kunnen stellen voordat zij de raskennis toets moeten maken.

Die week daarop heb ik bij Ardi Huizer nog een tan en een zwarte kleurdwerg opgehaald en bij Patrick Bakker nog wat klein zilvers.

We bespreken klassikaal het tanpatroon en bekijken de zwarte kleurdwerg met zijn uitstekende stelling.

De zilver van Patrick trekken ook hoge ogen. De tussen- en grondkleur bij de twee rammen verschilt iets. Van Patrick had ik ook een klein zilver meegekregen van acht weken oud waarbij de verzilvering op tenen en rond neus en ogen al was begonnen. De studenten waren verbaasd en in de weken daarop hebben Patrick en in voor foto's gezorgd zodat de studenten de gehele verzilvering hebben gezien.

Het geven van dit soort lessen is voor docenten zonder affiniteit met raskonijnen een hele klus. Ik ben dan ook erg blij dat ik deze lessen bij ons op school mag verzorgen. Als u ooit in de gelegenheid komt om een gastles te mogen verzorgen, pak deze dan met beide handen aan! Wie weet zit er wel een toekomstige sportfokker tussen! We promoten hiermee onze hobby op een prima manier en het geeft genoegdoening om studenten iets uit onze hobby te kunnen meegeven.

Groetjes,

Heleen.

